

**Concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție
iulie-decembrie 2022**

Comisia de soluționare a contestațiilor la evaluare pentru Secția penală

**RAPORT DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIEI LA EVALUARE FORMULATE DE
CANDIDATUL CU NUMĂR DE COD 1030**

Întocmit în temeiul dispozițiilor art. 20 alin. (4) din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 960/2021, privind punctajul stabilit prin raportul de evaluare a hotărârilor judecătorești ori, după caz, a celorlalte acte întocmite de:

CANDIDAT: COD 1030

Contestația formulată de candidatul cu număr de cod 1030 urmează a fi respinsă pentru următoarele considerente:

Comisia de soluționare a contestațiilor reține că prin contestația formulată candidatul a solicitat reevaluarea punctajului de câte 9 puncte obținut la fiecare din criteriile „*Capacitate de analiză și sinteză*”, „*Coerență în exprimare*” și „*Argumentație clară și logică*”, invocând argumente comune.

În esență, a susținut că depunctarea este excesivă, fiindcă deficiențele constatate de către comisia de evaluare nu se regăsesc în totalitate în hotărârile menționate cu titlu de exemplu, și, oricum, deficiențele se regăsesc în mai puțin de un sfert din hotărârile evaluate, respectiv doar în 9 din cele 40.

1. Comisia de soluționare a contestațiilor reține că punctajul acordat la criteriul „*Capacitatea de sinteză și analiză*” corespunde deficiențelor constatate de către comisia de evaluare, deficiențe pe care de altfel candidatul nu le-a contestat.

Astfel, depunctarea a fost atrasă într-o pondere covârșitoare de lipsa manifestării capacității de sinteză, și mai puțin a celei de analiză, din cauza absenței expunerii succinte a hotărârilor deduse controlului judecătoresc și a actelor de sesizare, candidatul redând integral conținutul hotărârilor atacate ori al ordonanțelor procurorului prin care a fost sesizat în procedurile speciale.

Într-adevăr, în contestație se observă, de exemplu, că în hotărârile supuse evaluării se întâlnește constant simpla enumerare a mijloacelor de probă, fără indicarea semnificației lor probatorii, ceea ce reprezintă o nemotivare a soluției pronunțate, sau candidatul nu se referă la probele pe baza cărora a reținut situația de fapt, ci menționează că a reținut-o din ansamblul probelor aflate la dosar ori în acord cu prima instanță, iar în alte hotărâri starea de fapt este redată sub forma unei simple narațiuni, fără trimitere la mijloacele de probă din care decurg elementele reținute.

Candidatul nu a contestat această evidență, ci doar deficiențele mai puțin ample atrase de lipsa capacității de analiză, însă susținerile sale nu își găsesc suport în conținutul hotărârilor invocate în contestație.

În hotărârea nr. 7, depusă de candidat, acesta susține că a analizat toate apărările formulate sub aspectul situației de fapt și de drept.

Comisia observă însă că deficiența constatată în raportul de evaluare nu constă în neexaminarea tuturor motivelor de apel, ci în nereținerea stării de fapt de către candidat, ceea ce constituie o lipsă de manifestare a capacității de analiză, după cum a constatat comisia de evaluare.

Astfel, hotărârea nr. 7 este reprezentată de o decizie pronunțată în apelul declarat de către inculpată, în care până la pagina 28 sunt redată conținutul rechizitoriului, actele de urmărire penală, ordonanțele procurorului și declarațiile martorilor din faza de urmărire penală și din cursul judecății în primă instanță; apoi, candidatul expediază starea de fapt și motivul principal de apel prin sintagma *„așa cum în mod corect a reținut prima instanță, probele administrate în cauză confirmă situația de fapt expusă în actul de sesizare al instanței, neexistând dubii care să impună achitarea inculpatei”*. În continuare, candidatul redă conținutul unor mijloace de probă, fără a extrage starea de fapt probată și fără a indica încadrarea juridică a acesteia.

Hotărârea nr. 8, depusă de candidat, având ca obiect apelurile declarate de inculpați și partea civilă, debutează cu dispozitivul sentinței, continuă cu prezentarea rechizitoriului integral, urmează redarea activității infracționale ce se desprinde din actele de cercetare penală, sunt enumerate mijloacele de probă de la urmărirea penală, iar după încadrarea juridică este reluat dispozitivul primei instanțe; în partea dedicată căii de atac este prezentată narativ activitatea infracțională, fără a fi însă analizate strict doar elementele de fapt cu relevanță asupra reținerii tipicității infracțiunilor deduse judecății candidatului.

Hotărârea nr. 9, depusă de candidat și invocată în contestație, urmează același tipar: la început, până la pagina nr. 16, sunt juxtapuse actele de cercetare penală, apoi până la pagina nr. 22 sunt enumerate adresele emise și desfășurarea ședinței de judecată de la termenele de judecată pe parcursul anilor 2017-2019, după care este reluată descrierea circumstanțelor stării de fapt; începând cu pagina nr. 27 sunt redată, nerezumat, motivele de apel până la pagina 34; mai departe, sunt analizate o parte din criticile apelanților, după care sunt prezentate în succesiune cronologică probele administrate în cursul urmăririi penale, începând cu anul 2012; se revine la analiza criticilor apelanților fără însă a se desprinde starea de fapt ce ar rezulta din această însușire; se trece apoi la încadrarea juridică și se revine la înlăturarea criticilor apelanților referitoare la starea de fapt.

Comisia concluzionează caracterul redundant al motivării candidatului, chiar explicit în ceea ce privește urmarea imediată și latura subiectivă, acestea fiind redată atât la pagina nr. 59, cât și la pagina 68, pentru aceeași infracțiune.

Hotărârea nr. 10, depusă de către candidat, deși cuprinde starea de fapt, nu cuprinde încadrarea juridică a acesteia, astfel cum a reținut comisia de evaluare.

În hotărârile selectate de către comisie cu nr. 11, 14, 19 și 21, contestatorul susține că a analizat chiar din oficiu motivele de apel referitoare la individualizarea judiciară a pedepsei, contrar concluziei raportului de evaluare, în care i se reproșează motivarea lapidară și incompletă.

Comisia de soluționare a contestațiilor reține că: în hotărârea nr. 11 examenul efectuat de către candidat are un caracter general, lipsesc în concret circumstanțele reale și personale ce au determinat concluzia asupra individualizării judiciare a pedepsei; hotărârea nr. 14 nu cuprinde descrierea faptelor la care se referă individualizarea judiciară a pedepsei; la hotărârea nr. 19 lipsește temeiul legal ce cuprinde criteriile de reindividualizare judiciară a pedepsei inculpatului major; în hotărârea nr. 21 lipsește identificarea stării de fapt și încadrarea juridică a faptelor cu privire la care candidatul a concluzionat totuși îndeplinirea tipicității, acestea fiind expediate în sintagma *„pe fond, Curtea apreciază că situația de fapt a fost corect stabilită de judecătorul fondului, în urma examinării și coroborării tuturor probelor din dosar iar faptele întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii pentru care a fost condamnat inculpatul”*.

Ca atare, raportând susținerile candidatului la conținutul hotărârilor invocate în contestație referitor la acest criteriu, comisia de soluționare a contestațiilor concluzionează că acestea nu se confirmă.

2. La criteriul *„Coerență în exprimare”* candidatul a contestat, referitor la aceleași hotărâri indicate la criteriul anterior, deficiența constând în caracterul lapidar, incomplet al motivărilor sale, susținând că, de fapt, a analizat toate criticile invocate în căile de atac și toate apărările.

Comisia de soluționare a contestațiilor, după cum a subliniat anterior în dreptul fiecărei hotărâri, constată că deficiența este reală, afectând coerența motivării, iar faptul că au fost analizate la modul

general și sumar criticile și apărările invocate, nu înlătură lipsa de coerență cauzată de absența aplecării asupra unei motivări complete.

Este suficient de relevant exemplul hotărârii nr. 21 în care lipsa de motivare afectează coerența hotărârii sale, din moment ce acesta analizează îndeplinirea condițiilor de tipicitate, fără a indica măcar starea de fapt și încadrarea juridică a infracțiunii la care se referă.

3. În ceea ce privește criteriul „Argumentație clară și logică”, contestatorul a invocat, contrar celor reținute anterior, că argumentația sa există, fiind clară și logică.

Or, neexistând demersul de sinteză și de analiză și fiind afectată coerența hotărârilor evaluate și exemplificate, pe cale de consecință este afectat raționamentul avut în vedere de către candidat, din cauza lipsei de preocupare pentru efectuarea unei analize critice a mijloacelor de probă și a probelor ce decurg din acestea.

Comisia va înlătura susținerea acestuia potrivit căreia depunctarea este excesivă, fiindcă deficiențele constatate de către comisia de evaluare nu s-ar regăsi în totalitate în hotărârile menționate cu titlu de exemplu, și oricum, deficiențele se regăsesc în mai puțin de un sfert din hotărârile evaluate, respectiv doar în 9 din cele 40.

Dacă hotărârile selectate sunt reprezentative pentru activitatea profesională a candidatului, având obiecte diferite și fiind întocmite în faze procesuale diferite, pe o perioadă substanțială de timp din activitatea candidatului, atunci și persistența aceleiași deficiențe este reprezentativă pentru ponderea depunctării efectuate prin raportul de evaluare.

În raport cu toate aspectele expuse, comisia de soluționare a contestațiilor consideră că este nefondată contestația formulată și nu se impune modificarea punctajului acordat.

Data: 17.11.2022

Comisia de soluționare a contestațiilor la
evaluare pentru Secția penală

.....
.....
.....

